

Tvende nye
Kjærlighedsviser.

1. God Aften min Pige!
Er Kjæresten borte
Beflager jeg dig!
Ja han vist er bortfaren
Alt udi fremmed' Lande,
Hvorfore jeg mon bære
Stor Sorrig og Uro.

2. Hvad sjetter du om hannem.
Han tager sig en Anden,
Alt udi fremmed' Land;
Tbi paa Søfald at tænke,
Som maa saa vidt omvænke,
Blandt Pigerne, blandt Pigerne
Til Søes og til Lands.

3. Jeg giver dig Silke,
Ja Silken den røde,
Ja Silken saa fin;
Dertil Guldringe fine,
Ja de skal være dine,
Naar blot du vil være
Allerkjæresten min.

V box 18:521

4. Af hvilket et Mønster!
Hvad er det for Kunstner,
At blide mig saa ind!
Om Kjæresten det spurgte:
At jeg nu dette gjorde,
Saa slog han mig rent
Ud af Tanter og Sind.

5. Godnat min søde Pige!
Jeg vil dig ei forsøre,
Du har en Anden kjær,
Men jeg dig ei skal glemme,
Om jeg end skulde leve
I Hundrede i Hundrede
Mangfoldige Aar.

6. Velkommen min Kjæreste!
Fra fremmede Lande
Tilbage til mig;
Nu har her været en Fremmed,
Som jeg slet ikke kjendte,
Som vilde forloffe
Allerkjæresten din.

7. Har her været en Fremmed,
Som du slet ikke kjendte,
Som vilde lokke dig;
Da maa jeg om dig sige,
Du var en trofast Pige,
Som holdt hvad du loved'
Allerkjæresten din!

8. Nu hør, min søde Pige!
Jeg dig kun har prøvet
For at forsøge dig,
Jeg aldrig dig skal svige,
Du hjære trofast Pige!
Vi leve skal sammen
Indtil vi begge dø.

Den Anden:

Du min søde Pige, sender jeg en Sang.
Og nu vil jeg bede for første Gang:
Vil du med mig binde Kjærligheds Bænd?
Deiligste Veninde, skænk du mig din Haand!

2.

Du i mine Tanker længe svævet har,
Og hvor jeg end vanter, ser jeg dig saa klar;
Naar jeg dig begjærer og jeg hør' din Røst,
Kjærlighedens Lue brænder i mit Bryst.

3.

Mine Tanker iler ofte hen til dig;
Haabet til mig smiler og opliver mig;
O din' skjonne Dine og din Rosen-Kind,
Du har mig fornøjet, o gid jeg var din.

4.

Du bør aldrig tænke, at jeg bruger Svig,
Du var den jeg søgte, jeg vil elske dig;

Naar du trofast bliver, oprigtig elsker mig,
Lyffelig jeg bliver, naar jeg eier dig.

5.

Mere jeg ei skriver, nu jeg elsker dig,
Alt du maatte leve længe lyffelig;
Tilgiv at jeg voved' at begjære dig,
Men er du forlovet, jeg Lyffe elsker dig.

Tromsø. Paa M. Urdals Forlag, u. a.
trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri.